

Súd: Okresný súd Revúca
Spisová značka: 7C/46/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813201573
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:OSRA:2015:6813201573.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Revúca, samosudcom JUDr. Ľubomírom Šablom, v právnej veci navrhovateľa: Slovenská republika, v mene ktorej konajú LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, so sídlom Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, právne zast. JUDr. Pavlom Halajom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Námestie Slobody 2, 050 01 Revúca, proti odporcovi: Mesto Tornaľa, Mierová 14, 982 01 Tornaľa, IČO: 00 319 091, právne zast. JUDr. Michalom Treščákom, ml., advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Slovenskej jednoty 8, 040 01 Košice, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

U r č u j e, že navrhovateľ je vlastníkom nehnuteľností v podiele 1/1:

- parc. reg. „C“ č. XXXX - lesné pozemky o výmere 423 422 m², zapísané na liste vlastníctva č. XXX, okres C., I. M., V. Ú. F.,
- parc. reg. „C“ č. XXXX - lesné pozemky o výmere 45 846 m², zapísané na liste vlastníctva č. XXX, okres C., I. M., V. Ú. L..

Odporca j e p o v i n n ý nahradiť navrhovateľovi trovy konania spolu vo výške 6.919,54 Eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v konaní vo veci samej a v konaní o predbežnom opatrení, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Pavla Halaja, advokáta, Advokátska kancelária so sídlom Námestie Slobody 2, 050 01 Revúca, do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania v znení jeho súdom pripustenej zmeny po vykonaných pozemkových úpravách na nehnuteľnostiach, určenie vlastníckeho práva ku ktorým je predmetom tohto konania, sa navrhovateľ domáhal, aby súd určil, že je vlastníkom nehnuteľností, a to:

- parc. reg. „C“ č. XXXX - lesné pozemky o výmere 423 422 m², zapísané na liste vlastníctva č. XXX, okres Revúca, I. M., V. Ú.A. F.,
- parc. reg. „C“ č. XXXX - lesné pozemky o výmere 45 846 m², zapísané na liste vlastníctva č. XXX, okres C., I. M., V. Ú. L.Á..

Návrh odôvodnil tým, že vlastnícke právo k uvedeným lesným pozemkom bolo podľa zápisov na pozemknovníčnych vložkách, na ktorých boli pôvodne lesné pozemky evidované zapísané v prospech Československého štátu, v správe MNV F.. Poukázal na znenie § 10 ods. 2 zákona č. 22/1964 Zb. o zastavení zápisov do pozemkových kníh od jeho účinnosti a na znenie § 11 ods. 1 a 4, § 27 ods. 1 a § 30 zákona č. 61/1977 Zb. o lesoch, z ktorých podľa neho vyplýva, že dotknuté lesné pozemky sa najneskôr dňa 01.01.1979 dostali do správy jeho právneho predchodcu - Stredoslovenské

lesy, štátny podnik. Poukázal na ním vyžiadané stanovisko Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, v ktorom je uvedené, že ministerstvo ani jeho právni predchodcovia nepovolili výnimku podľa § 11 ods. 3 zákona č. 61/1977 Zb. o lesoch v katastrálnom území F. a L. pre MsNV Š. a ONV Š., alebo C. L., ani pre inú štátnu organizáciu, aby mohla spravovať uvedené lesné pozemky. V rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami lesného zákona boli dňa 26.09.1996 vyhotovené protokoly o prevode vlastníctva nehnuteľného majetku, okrem iného aj uvedených lesných pozemkov, majetkových práv a záväzkov do majetku obce v zmysle zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí medzi odovzdávajúcim Slovenskou republikou, v mene ktorej konal Okresný úrad Rimavská Sobota a preberajúcim - odporcom. Z článku II. oboch protokolov vyplýva, že dôvodom ich vyhotovenia bolo, že malo ísť o nehnuteľnosti, ku ktorým ku dňu účinnosti zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení patrilo právo hospodárenia národným výborom a v súlade s ust. § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. mali tieto nehnuteľnosti prejsť do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzali. Na základe týchto protokolov došlo následne k zápisu vlastníckeho práva odporcu k lesným pozemkom na listy vlastníctva č. XXX, XXX, XXX, katastrálne územie F. E. W. N. Č.. XXX, katastrálne územie L., po pozemkovej úprave - scelení pozemkov na N. Č.. XXX, V.. Ú.. L.. Podľa navrhovateľa však k prechodu vlastníckeho práva k lesnému majetku štátu nachádzajúcemu sa v katastrálnych územiach F. E. L. na odporcu alebo inú obec na základe zákona č. 138/1991 Zb. dôjsť nemohlo vzhľadom na vyššie citovanú právnu úpravu zákona o lesoch, ako aj vzhľadom na znenie § 2 a § 15a ods. 1 zákona o majetku obcí, nakoľko ku dňu účinnosti osobitného predpisu nepatrilo národným výborom právo hospodárenia k uvedenými lesným pozemkom a odporca nebol nikdy v minulosti (ani k 31.12.1949) ich vlastníkom, tieto pozemky boli zapísané do vlastníctva štátu. Podľa navrhovateľa správu tohto majetku štátu ani podľa posledného zápisu v pozemnoknižnej vložke nevykonával miestny národný výbor, ale osídľovací úrad. Poukázal taktiež na stanovisko Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR vyžiadané odporcom zo dňa 19.07.2012, podľa ktorého lesné pozemky, ku ktorým mali právo hospodárenia štátne lesné organizácie, neprešli do vlastníctva obcí, aj keď právo hospodárenia v prospech týchto organizácií (podnikov) nebolo vyznačené v operátoch evidencie nehnuteľností. Navrhovateľ na záver poukázal na ustálenú súdnu prax, z ktorej možno vyvodíť, že naliehavý právny záujem na podaní určovacieho návrhu na začatie konania je daný, ak existuje objektívny stav právnej neistoty medzi navrhovateľom a odporcom, ktorý je ohrozením navrhovateľovho právneho postavenia. Za takýto stav právnej neistoty nepochybne možno považovať prípad, keď v katastri nehnuteľností je protiprávne ako vlastník zapísaná osoba odlišná od skutočného vlastníka. Navyše naliehavý právny záujem je podľa navrhovateľa daný aj tým, že odporca už vyzval Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik na vydanie užívania dotknutých nehnuteľností a túto výzvu neodvolal.

Odporca vo svojich písomných vyjadreniach k návrhu na začatie konania a vo veci uviedol, že ohľadne nehnuteľností, určenie vlastníckeho práva ku ktorým je predmetom tohto konania, boli splnené všetky požiadavky § 2 ods. 1 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí a teda tieto nehnuteľnosti na základe v tomto zákone vyjadreného územného princípu prešli do vlastníctva odporcu. Odporca považoval poukaz navrhovateľa na zákon o lesoch za nesprávny a jeho ustanovenia za nepoužiteľné na tento prípad z dôvodu, že neskorší zákon o majetku obcí bol prijatý na splnenie vyššie uvedeného účelu. O tom, že boli splnené požiadavky § 2 ods. 1 zákona o majetku obcí svedčia aj pozemnoknižné vložky predložené navrhovateľom, z ktorých vyplýva, že všetky predmetné nehnuteľnosti boli po ich konfiškácii Československým štátom zverené do správy národným výborom, ktoré sú právnymi predchodcami odporcu, t.j. ku dňu účinnosti osobitného zákona (24.11.1990) patrilo právo hospodárenia národným výborom. Preto nie je možné spochybňovať delimitáciu predmetných nehnuteľností do vlastníctva odporcu. Podľa odporcu zo žiadneho z dôkazov predložených navrhovateľom nevyplýva, že by právnemu predchodcovi odporcu bolo odňaté právo hospodárenia s predmetnými nehnuteľnosťami. Samotný poukaz navrhovateľa na ust. 10 ods. 2 zákona č. 22/1964 Zb., že počnúc dňom účinnosti tohto zákona sa zastavilo vykonávanie zápisov v pozemkových knihách neobstojí. Podľa odporcu, ak chce navrhovateľ tvrdiť, že sa stal správcom predmetných nehnuteľností podľa ustanovení zákona č. 61/1977 Zb. o lesoch, mal by v konaní preukázať, že ústredný orgán štátnej správy lesného hospodárstva podľa ust. § 11 ods. 3 daného zákona vydal súhlas s prevodom správy predmetných nehnuteľností do správy navrhovateľa.

K poukazu navrhovateľa na § 27 ods. 1 zákona o lesoch odporca uviedol, že navrhovateľ ho nesprávne interpretuje, keď tvrdí, že štátnou organizáciou lesného hospodárstva bol jeho právny predchodca, nakoľko ust. § 25 zákona č. 100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva, ktorý taktiež ako zákon o lesoch nadobudol účinnosť 01.01.1978, presne určuje, ktoré orgány vykonávajú

štátnu správu lesného hospodárstva podľa zákona o lesoch a tohto zákona, a sú nimi okresné národné výbory, krajské národné výbory a národné výbory im na roveň postavené a ministerstvo ako ústredný orgán štátnej správy lesného hospodárstva. Z týchto ustanovení je teda podľa odporcu zrejmé, že účinnosťou zákona o lesoch sporné nehnuteľnosti ostali naďalej v správe národného výboru a ak v nej neboli do správy národného výboru prešli, a preto následne z jeho správy prešli do vlastníctva odporcu v zmysle § 2 ods. 1 zákona o majetku obcí. Ďalej odporca uviedol, že v zákone o majetku obcí nie je jasne definované, čo sa myslí pod právom hospodárenia národnými výbormi, či tento pojem možno zahrnúť pod pojem správa. Podľa názoru odporcu možno pod pojem správa zahrnúť právo hospodárenia. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo 132/2009 a sp. zn. 5Cdo 94/2011 a na ust. § 16 zákona č. 278/1993 Z.z. o správe majetku štátu, podľa ktorého ak sa v doterajších právnych predpisoch používajú pojmy "právo hospodárenia s národným majetkom" alebo "právo spoločného hospodárenia s národným majetkom", rozumie sa tým "správa majetku štátu" alebo "spoločná správa majetku štátu". Zákon o lesoch podľa odporcu nejasne používa pojmy štátnej organizácie lesného hospodárstva a štátne orgány lesného hospodárstva bez ich bližšej definície. Podľa odporcu sa jedná o pojmy obsahovo totožné, nakoľko štátne orgány lesného hospodárstva (okresné, krajské a im na roveň postavené národné výbory) vykonávali správu na úseku lesného hospodárstva.

Podporne odporca argumentoval, že ak by aj nenadobudol predmetné nehnuteľnosti do vlastníctva podľa zákona o majetku obcí, čo nepripúšťa, bol v katastri nehnuteľností zapísaný ako ich vlastník podľa § 14 ods. 1 zákona o majetku obcí na základe preberacích protokolov spísaných dňa 26.09.1996 o ich odovzdaní Okresným úradom Rimavská Sobota. Od spísania týchto protokolov bol odporca po celé roky držby týchto nehnuteľností dobromyseľným, že predmetné nehnuteľnosti vlastní, čím došlo v zmysle § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka k vydržaniu vlastníckeho práva odporcom. Podľa odporcu je splnená aj požiadavka držby nehnuteľností odporcom, nakoľko držba predstavuje faktickú a právnu moc nad vecou, pričom ide o jednu zo 4 zložiek vlastníckeho práva, nakoľko vlastník je v medziach zákona oprávnený (nie povinný) vec držať, užívať, požívať jej plody a úžitky a nakladať s ňou, môže ju dať aj do užívania tretej osobe, napr. nájomcovi. Držiteľom je ten, kto nakladá s vecou ako s vlastnou. Sporné nehnuteľnosti sú evidované v prospech vlastníka, ktorým je odporca a tento je z uvedeného dôvodu oprávnený s vecou nakladať v rámci svojich vlastníckych oprávnení, t.j. nechať ju užívať inej osobe (v tomto prípade navrhovateľovi). Skutočnosť, že navrhovateľ užíva sporné nehnuteľnosti podľa odporcu neznamena, že odporca automaticky stratil držbu - faktickú aj právnu moc nad vecou. V tejto súvislosti odporca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 87/2010 z 28.03.2011. Ohľadom posudzovania právneho omylu o existencii vlastníckeho práva poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 283/2009. Odporca uviedol, že nakoľko z právnych predpisov vyplývajú terminologické nejasnosti, znenie zákonov nie je jednoznačne formulované a v dôsledku toho existujú medzi účastníkmi konania značné rozpory v tom, či vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam prešlo alebo neprešlo na odporcu, má odporca za to, že v prípade, že vlastníctvo na odporcu neprešlo, jeho právny omyl v tomto prípade je možné bezpochyby považovať za ospravedliteľný. Vzhľadom na uvedené žiadal odporca návrh na začatie konania zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodný.

K tomu navrhovateľ uviedol, že odporca mylne stotožňuje pojmy štátnej organizácie lesného hospodárstva a orgány štátnej správy lesného hospodárstva. Štátne organizácie lesného hospodárstva lesný národný majetok (a teda aj uvedené lesné pozemky) spravovali, hospodárili s nimi. Medzi ne patrilo aj právny predchodca navrhovateľa - Stredoslovenské lesy, štátny podnik zriadený vtedajším Ministerstvom lesného a vodného hospodárstva Slovenskej republiky. Oproti tomu orgány štátnej správy lesného hospodárstva vykonávali štátnu správu na úseku lesného hospodárstva v zmysle dozoru, dohľadu, kontroly a ukladania úloh, či schvaľovania lesných hospodárskych plánov a pod.

K tvrdeniu odporcu, že nemá vedomosť o rozhodnutí, ktorým by ústredný orgán štátnej správy lesného hospodárstva bol podľa ust. § 11 ods. 3 zákona o lesoch vydal súhlas s prevodom správy predmetných nehnuteľností do správy navrhovateľa, navrhovateľ uviedol, že k prechodu práva hospodárenia (správy lesného národného majetku) na navrhovateľa nebolo potrebné osobitné rozhodnutie, nakoľko toto na neho prešlo zo zákona v zmysle ust. 27 ods. 1 zákona o lesoch najneskôr k 01.01.1979.

K podpornej argumentácii odporcu o vydržaní vlastníckeho práva navrhovateľ uviedol, že k tomu dôjsť nemohlo, nakoľko nebola splnená zákonná požiadavka držby nehnuteľností odporcom po dobu stanovenú zákonom, keďže odporca nikdy uvedené nehnuteľnosti neužíval, tieto minimálne posledné štyri desaťročia užívali, spravovali, hospodárili na nich právni predchodcovia navrhovateľa a navrhovateľ,

čo vyplýva z údajov lesnej hospodárskej evidencie. Odporca uvedené nehnuteľnosti nemal nikdy v správe, nikdy ich neužíval, nebral z nich úžitky, nikdy sa nesprával ako vlastník pozemkov a ani nebránil Lesom SR, štátny podnik v užívaní dotknutých lesných pozemkov. Taktiež odporca neprenajímал, ani nedal predmetné nehnuteľnosti do užívania tretej osobe.

Súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu, a to najmä s návrhom na začatie konania, výpisom navrhovateľa z Obchodného registra SR, výpisom Stredoslovenských lesov, štátneho podniku, z Obchodného registra SR, výpismi z listov vlastníctva č. 435, 417, 385, okres C., I. M., katastrálne územie F., výpismi z listov vlastníctva č. XXX E. XXX, okres C., I. M., katastrálne územie L.Ň., výpismi z pozemnoknižných vložiek č. XX, XXX, XXX, V. Ú. F., výpisom z pozemnoknižnej vložky č. XXX, V. Ú. L., protokolmi o prevode vlastníctva nehnuteľného majetku, majetkových práv a záväzkov do majetku obce zo dňa 26.09.1996, žiadosťou odporcu o vydanie lesného pozemku z 24.02.2012, odpoveďou navrhovateľa na žiadosť z 19.03.2012, žiadosťou odporcu o stanovisko Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR z 29.05.2012, stanoviskom Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR k žiadosti odporcu z 19.07.2012, stanoviskom Ministerstva pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR k žiadosti navrhovateľa z 24.05.2012, výpisom z listu vlastníctva č. 620, okres C., I. M., katastrálne územie F., výpisom z listu vlastníctva č. 199, okres C., I. M., katastrálne územie L., kombinatóriom z registra pôvodného a nového stavu vydaného Správou katastra C. dňa 15.03.2010, spisom tunajšieho súdu sp. zn. 3C/33/2013, súpisom jednotiek priestorového rozdelenia lesa k. ú. F., prekrytím porastovej mapy a katastrálnej mapy k. ú. F., súpisom jednotiek priestorového rozdelenia lesa k. ú. L., porastovou mapou k. ú. L., prekrytím porastovej mapy a katastrálnej mapy k. ú. L., potvrdením Okresného úradu C. L., pozemkový a lesný odbor o obhospodarovaní lesov z 08.04.2015, výpismi z evidencií ročných výsledkov základných evidenčných jednotiek, výpismi z výkazov zalesnenia a ostatnej pestovnej činnosti, výpismi z popisov porastov a plánov hospodárskych opatrení za obdobie od 01.01.1987 do 31.12.1996 a výsluchmi a vyjadreniami právnych zástupcov účastníkov konania.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

Pred rokom 1950 odporca nebol vlastníkom nehnuteľností - lesných pozemkov, určenie vlastníckeho práva ku ktorým je predmetom tohto konania. V priebehu rokov 1950 a 1957 bolo do pozemnoknižných vložiek č. XX, XXX, XXX, katastrálne Ú. F. a do pozemnoknižnej vložky č. 174, katastrálne územie L., zapísané vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam v prospech vtedajšieho Československého štátu a uvedené pozemky boli dané do správy Miestneho národného výboru F.. Následne boli uvedené nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, XXX, XXX, katastrálne územie F. E. N. Č.. XXX, k. ú. L., pričom vlastnícke právo k nehnuteľnostiam bolo zapísané v prospech odporcu na základe protokolov o prevode vlastníctva nehnuteľného majetku zo dňa 26.09.1996. Nehnuteľnosti zapísané na LV č. 259, k. ú. L., boli na základe rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v C. č. 2010/000223 zo dňa 31.05.2010 o schválení vykonania projektu pozemkových úprav scelené do parc. reg. „C“ č. XXXX o výmere 45 846 m² a zapísané na nový LV č. XXX, k. ú. L.. Po vykonaní pozemkových úprav boli sporné nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. F. E. N. Č.. XXX, k. ú. L., pričom vlastnícke právo k nim po pozemkových úpravách podľa zápisu v katastri nehnuteľností svedčí odporcovi v celku. Uvedené skutkové zistenia žiaden z účastníkov konania nenamietal, neboli medzi účastníkmi sporné. Súd ďalej zistil, že na uvedených nehnuteľnostiach hospodáril (napr. vykonávali ťažbu drevnej hmoty) prinajmenšom od 01.01.1976 do súčasnosti právní predchodcovia navrhovateľa, a to Lesný závod Rimavská Sobota, neskôr Stredoslovenské lesy, štátny podnik a od roku 1999 navrhovateľ. Spornou zostala medzi účastníkmi konania skutočnosť, či mali národné výbory právo hospodárenia k uvedeným nehnuteľnostiam k 24.11.1990, a teda či došlo k prechodu vlastníckeho práva na odporcu v zmysle § 2 ods. 1 zákona o majetku obcí.

Na základe vykonaného dokazovania a v súlade s nižšie citovanou právnou úpravou sa súd riadil nasledovnými úvahami pri hodnotení dôkazov a dospel k nasledovným právnym záverom:

Podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku v platnom znení (ďalej len „OSP“) návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou, či na určení vlastníckeho práva navrhovateľa k sporným nehnuteľnostiam je naliehavý právny záujem. Ak totiž tento predpoklad nie je splnený, nemá právny

význam zaoberať sa vecou samou. V tejto súvislosti poukazuje na konštantnú judikatúru - napr. ZSP 48/2004 - „Ak je žalovaný (odporca) zapísaný v katastri nehnuteľností ako vlastník spornej nehnuteľnosti, žalobca (navrhovateľ) má naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva, lebo len také súdne rozhodnutie môže byť aj podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností.“ ZSP 3/2009 - „S prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností (výpis z katastra nehnuteľností slúži na preukázanie vlastníckeho práva) a na jeho právne účinky je odôvodnený záver, že právne postavenie žalobcu (navrhovateľa) je za tejto situácie neisté a že bez požadovaného určenia by jeho právo mohlo byť aj ohrozené. Súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je vždy podkladom na vykonanie zmien v zápisoch katastra nehnuteľností.“ Vzhľadom na uvedené možno uzavrieť, že ak sa má určovacím návrhom na začatie konania dosiahnuť zhoda medzi skutočným stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností, bude naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva daný vždy.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 61/1977 Zb. o lesoch v znení účinnom od 01.01.1978 do 23.06.1991 (ďalej len „zákon o lesoch“) správca, vlastník alebo užívateľ lesných pozemkov (ďalej len "užívateľ lesných pozemkov") je povinný oznámiť každú zmenu v správe (vlastníctve, užívaní) lesných pozemkov orgánu štátnej správy lesného hospodárstva, a ak ide o lesné pozemky v odbornej správe, aj organizácii vykonávajúcej odbornú správu lesov.

Podľa § 27 ods. 1 zákona o lesoch správa lesného národného majetku vykonávaná inými štátnymi organizáciami než štátnymi organizáciami lesného hospodárstva prechádza uplynutím jedného roka odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona na štátne organizácie lesného hospodárstva riadené ústredným orgánom štátnej správy lesného hospodárstva republiky; správa lesného národného majetku prechádza bezodplatne.

Podľa § 30 zákona o lesoch tento zákon nadobúda účinnosť 1. januárom 1978.

Podľa § 11 zákona o lesoch lesný fond, ktorý je v štátnom socialistickom vlastníctve (ďalej len "lesný národný majetok"), spravujú štátne organizácie lesného hospodárstva, riadené ústredným orgánom štátnej správy lesného hospodárstva republiky.

Podľa § 11 ods. 3 zákona o lesoch iné štátne organizácie môžu spravovať lesný národný majetok len výnimočne, pokiaľ ho nevyhnutne potrebujú na plnenie svojich úloh. Výnimky povoľuje ústredný orgán štátnej správy lesného hospodárstva republiky.

Podľa § 11 ods. 4 zákona o lesoch prevody správy lesného národného majetku možno uskutočniť len so súhlasom ústredného orgánu štátnej správy lesného hospodárstva republiky.

Podľa § 11 ods. 5 zákona o lesoch na povolenie výnimky podľa odseku 3 a na udelenie súhlasu podľa odseku 4 sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 1 zákona č. 100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva v znení účinnom od 01.01.1978 do 14.04.1991 (ďalej len „zákon č. 100/1977 Zb.“) všetky lesy bez ohľadu na veľkosť a správu (vlastníctvo, užívanie) musia sa plánovite obhospodarovať ako lesný fond tak, aby sa zabezpečila čo najvyššia produkcia akostnej drevnej hmoty, aby sa zabezpečovali a zlepšovali ostatné funkcie lesov pri zachovaní trvalého pôsobenia účinkov lesov a utvárali predpoklady na racionalizáciu lesného hospodárstva. Na tieto účely slúži hospodárska úprava lesov, ktorej výsledkom sú predovšetkým lesné hospodárske plány.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 100/1977 Zb. hospodárska úprava lesov zahŕňa opatrenia zamerané na zisťovanie stavu lesov a prírodných, spoločenských, technických a ekonomických podmienok hospodárenia v nich. V rámci hospodárskej úpravy lesov sa vypracúvajú podklady na určovanie dlhodobých cieľov, výhľadov a plánovaných úloh integrovaného hospodárenia v lesoch z hľadiska zvyšovania produktivity, zabezpečenia racionálneho využívania a ochrany lesov; sleduje sa tiež uskutočňovanie týchto cieľov a plnenie úloh.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 100/1977 Zb. lesné hospodárske plány sú podkladom pre národohospodárske plánovanie a nástrojom na cieľavedomé hospodárenie v lesoch sledujúce zlepšovanie funkcií lesov;

určujú na základe najnovších poznatkov vedy a techniky ciele a úlohy hospodárenia v lesoch, najmä z hľadiska pestovania a ochrany lesov, ochrany a tvorby životného prostredia, ťažieb dreva a ostatných funkcií lesov.

Podľa § 2 ods. 3 zákona č. 100/1977 Zb. lesné hospodárske plány obsahujú:

a) záväzné ukazovatele a údaje, ktorými sú hospodársky spôsob, výška ťažieb dreva určená ťažbovým percentom v jednotlivých vekových stupňoch a úlohy obnovy a výchovy lesných porastov; pri určení výšky ťažieb sa sleduje dosiahnutie nepretržitej rozšírenej reprodukcie a rovnomernej vekovej skladby lesov,

b) smerné ukazovatele a údaje, ktorými sú najmä hospodársky tvar lesa, formy hospodárskeho spôsobu, umiestnenie a postup ťažieb, postup premien a prevodov a meliorácie lesných pozemkov,

c) orientačné ukazovatele, ktorými sú napríklad charakteristiky prírodných, ekonomických a technických podmienok hospodárenia v lesoch.

Podľa § 2 ods. 4 zákona č. 100/1977 Zb. pri určovaní výšky ťažieb dreva podľa odseku 3 písm. a) sa v hospodárskych lesoch prihliada aj na rozloženie zásob dreva, prírastkové pomery a ťažbovú plynulosť; v ochranných lesoch a v lesoch osobitného určenia sa prihliada na formy hospodárskych spôsobov určené vo vzťahu k prevažujúcej funkcii týchto lesov.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 100/1977 Zb. lesné hospodárske plány vypracúvajú podľa smerníc Ministerstva lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len "ministerstvo") na obdobie spravidla 10 rokov organizácie poverené ministerstvom, prípadne organizácie poverené Federálnym ministerstvom národnej obrany, ak ide o vojenské lesy. Tieto organizácie sú povinné dbať pri vypracúvaní lesných hospodárskych plánov o ich súlad s dlhodobým výhľadom národného hospodárstva, s perspektívou odvetvia lesného hospodárstva a s ochranou a tvorbou životného prostredia.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 100/1977 Zb. lesné hospodárske plány sa vypracúvajú pre lesné hospodárske celky, ktoré určí ministerstvo; tieto celky spravujú odborní lesní hospodári, ktorých kvalifikačné predpoklady určí ministerstvo.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 100/1977 Zb. lesné hospodárske plány schvaľujú orgány štátnej správy lesného hospodárstva, ktoré kontrolujú ich dodržiavanie a môžu v odôvodnených prípadoch povoliť ich zmeny.

Podľa § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 100/1977 Zb. ťažba dreva sa vykonáva pri výchove a obnove lesných porastov v rozsahu a do výšky určenej lesnými hospodárskymi plánmi (úmyselná ťažba).

Podľa § 25 zákona č. 100/1977 Zb. štátnu správu lesného hospodárstva podľa zákona o lesoch a tohto zákona, ako aj úlohy ustanovené predpismi vydanými na ich základe vykonávajú orgány štátnej správy lesného hospodárstva, ktorými sú

a) okresné národné výbory, krajské národné výbory a národné výbory im na roveň postavené,
b) Ministerstvo lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky (ďalej len „ministerstvo“) ako ústredný orgán štátnej správy lesného hospodárstva.

Podľa § 26 ods. 1 písm. b) zákona č. 100/1977 Zb. okresné národné výbory rozhodujú o uložení opatrení potrebných na ochranu a racionálne využívanie lesných pozemkov a lesných porastov podľa § 4 ods. 1 zákona o lesoch.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o lesoch užívatelia lesných pozemkov sú povinní lesné pozemky a lesné porasty chrániť a racionálne ich využívať na plnenie funkcií lesov. Za tým účelom môžu orgány štátnej správy lesného hospodárstva uložiť užívateľom lesných pozemkov, aby na vlastný náklad vykonali na lesných pozemkoch potrebné opatrenia.

Podľa § 27 ods. 2 písm. b) a c) zákona č. 100/1977 Zb. krajské národné výbory sledujú hospodárenie v lesoch z hľadiska zabezpečovania funkcií lesov a z hľadiska rozvoja kraja a vyjadrujú sa ku koncepciám

rozvoja lesného hospodárstva; schvaľujú podľa § 3 ods. 3 lesné hospodárske plány, kontrolujú ich dodržiavanie a povoľujú ich zmeny.

Podľa § 28 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 100/1977 Zb. Ministerstvo lesného a vodného hospodárstva Slovenskej socialistickej republiky riadi hospodársku politiku, komplexný rozvoj a uplatňovanie vedy a techniky v lesnom hospodárstve; riadi výkon štátnej správy lesného hospodárstva.

Podľa § 30 ods. 1 zákona č. 100/1977 Zb. okresné a krajské národné výbory a národné výbory im na roveň postavené sústavne dozerajú na dodržiavanie ustanovení zákona o lesoch, tohto zákona a predpisov vydaných na ich základe. V rozsahu svojej pôsobnosti dozerajú, či sa dodržiavajú nimi vydané rozhodnutia, či príslušné organizácie vykonávajú odbornú správu lesov, či užívatelia lesov hospodária v lesoch podľa lesných hospodárskych plánov, zvyšujú úrodnosť lesných pozemkov, produkciu drevnej hmoty a zabezpečujú, prípadne zlepšujú ostatné funkcie lesov.

Podľa § 30 ods. 2 zákona č. 100/1977 Zb. národné výbory pri výkone dozoru podľa odseku 1 ukladajú opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov a v súvislosti s tým aj prípadné nevyhnutné opatrenia na zlepšenie stavu lesov a plnenie ich funkcií.

Podľa § 31 zákona č. 100/1977 Zb. ministerstvo dozerá na to, ako orgány a organizácie vykonávajú ustanovenia zákona o lesoch, tohto zákona a predpisov vydaných na ich základe; je oprávnené ukladať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov.

V zmysle § 25 ods. 1 zákona č. 100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva v znení účinnom od 17.12.1991 do 31.12.2003 úlohy na úseku štátnej správy lesného hospodárstva a poľovníctva podľa zákona o lesoch, tohto zákona a zákona o poľovníctve, ako aj úlohy ustanovené predpismi vydanými na ich základe vykonávajú:

- a) lesný úrad,
- b) oblasť lesný úrad,
- c) Ministerstvo lesného a vodného hospodárstva Slovenskej republiky, neskôr Ministerstvo pôdohospodárstva ako ústredný orgán štátnej správy lesného hospodárstva a poľovníctva.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva v znení účinnom od 01.01.2004 zriaďujú sa krajské lesné úrady a obvodné lesné úrady.

Podľa § 25 ods. 2 zákona č. 100/1977 Zb. v znení účinnom od 01.01.2004 do 31.08.2005 orgány štátnej správy na úseku lesného hospodárstva a poľovníctva sú:

- a) Ministerstvo pôdohospodárstva ako ústredný orgán štátnej správy lesného hospodárstva a poľovníctva,
- b) krajský lesný úrad,
- c) obvodný lesný úrad.

V zmysle § 56 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení účinnom od 01.09.2005 do 31.12.2012 štátnu správu na úseku lesného hospodárstva vykonáva

- a) Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky
- b) krajský lesný úrad,
- c) obvodný lesný úrad.

V zmysle § 56 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení účinnom od 01.01.2013 do 30.09.2013 štátnu správu na úseku lesného hospodárstva vykonáva

- a) ministerstvo
- b) obvodný lesný úrad v sídle kraja,
- c) obvodný lesný úrad.

V zmysle § 56 ods. 1 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v znení účinnom od 01.10.2013 štátnu správu na úseku lesného hospodárstva vykonáva

- a) Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka
- b) okresný úrad v sídle kraja,
- c) okresný úrad.

Podľa § 28 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v platnom znení (ďalej len „zákon o obecnom zriadení“) na obce prechádzajú pôsobnosti, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona patrili podľa osobitných predpisov miestnym a mestským národným výborom, ak ich osobitný zákon nezveruje orgánom štátu.

Podľa § 28 ods. 2 zákona o obecnom zriadení na obce prechádzajú v rozsahu ustanovenom v prílohách A a B tohto zákona aj pôsobnosti, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona patrili podľa osobitných predpisov okresným a krajským národným výborom.

Podľa § 29 zákona o obecnom zriadení majetok obce, jeho nadobúdanie, nakladanie a hospodárenie s ním upravujú osobitné zákony.

Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení účinnom do 31.12.2001 (ďalej len „zákon o majetku obcí“) účelom tohto zákona je ustanoviť, ktoré veci z majetku Slovenskej republiky prechádzajú do vlastníctva obcí a upraviť majetkové postavenie a hospodárenie obcí s ich majetkom.

Podľa § 2 ods. 1 zákona o majetku obcí do vlastníctva obcí prechádzajú z majetku Slovenskej republiky veci, okrem hnuteľností patriacich orgánom miestnej štátnej správy, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu (zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení) právo hospodárenia národným výborom, na území ktorých sa nachádzajú.

Podľa § 32 zákona o obecnom zriadení tento zákon nadobúda účinnosť dňom volieb do orgánov samosprávy obcí v roku 1990 (24.11.1990).

Podľa § 15a ods. 1 zákona o majetku obcí poľnohospodárska a nepoľnohospodárska pôda, ktorá bola vo vlastníctve obcí k 31. decembru 1949 a pokiaľ sa nachádza ku dňu účinnosti tohto zákona v majetku Slovenskej republiky, prechádza do vlastníctva obce, z majetku ktorej sa previedla do národného majetku podľa osobitného predpisu a ak už do jej vlastníctva neprešla podľa § 2.

Keďže odporca, ani jeho právny predchodca nebol vlastníkom sporných lesných pozemkov ani pred rokom 1950, nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nim v zmysle § 15a ods. 1 zákona o majetku obcí.

Podľa § 10 ods. 2 zákona č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností vykonávanie zápisov v pozemkových a železničných knihách sa dňom začiatku účinnosti tohto zákona zastavuje; súde však vykonávajú zápisy na základe návrhov podaných do dňa začiatku účinnosti tohto zákona.

Podľa § 13 zákona č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností tento zákon nadobúda účinnosť 1. aprílom 1964.

Podľa § 7 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) kataster obsahuje tieto údaje:

- a) geometrické určenie a polohové určenie nehnuteľností a katastrálnych území,
- b) parcelné čísla, údaje o parcelách registra "C" evidovaných na katastrálnej mape, údaje o parcelách registra "E" evidovaných na mape určeného operátu, druhy a výmery pozemkov, súpisné čísla stavieb, údaje o príslušnosti pozemkov k zastavanému územiu obce, údaje o druhoch chránených nehnuteľností, o cenách poľnohospodárskych a lesných pozemkov a údaje o využívaní nehnuteľností, vybrané údaje na začlenenie pozemkov do poľnohospodárskeho pôdneho fondu alebo do lesného pôdneho fondu, údaje o bonitovaných pôdnoekologických jednotkách, vybrané údaje na tvorbu a ochranu životného prostredia a vybrané údaje pre iné informačné systémy o nehnuteľnostiach,
- c) údaje o právach k nehnuteľnostiam, údaje o vlastníkoch nehnuteľností (ďalej len "vlastník") a o iných oprávnených z práv k nehnuteľnostiam (ďalej len "oprávnená osoba"), ak ide o fyzickú osobu, meno, priezvisko, rodné priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a miesto trvalého pobytu, ak ide o právnickú osobu, názov, sídlo a identifikačné číslo, ako aj údaje o skutočnostiach súvisiacich s právami k nehnuteľnostiam,
- d) údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach alebo údaje o bodových poliach,
- e) sídelné a nesídelné geografické názvy.

Podľa § 70 katastrálneho zákona údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

Podľa § 70 ods. 2 katastrálneho zákona údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Záväzným údajom katastra nie je druh pozemku evidovaného ako parcela registra "E".

Súd sa stotožňuje s názorom odporcu a v tejto súvislosti aj s právnymi názormi NS SR vyjadrenými v judikátoch, na ktoré odporca v tejto súvislosti poukázal, že pojmy „správa majetku“ a „právo hospodárenia“ sú v podstate pojmy obsahovo totožné. Avšak od pojmu „správa majetku“ treba odlišovať výkon štátnej správy štátnymi orgánmi tým poverenými. Orgány štátnej správy pri jej výkone nespravujú majetok, ale vykonávajú pôsobnosť (úlohy, kompetencie) zverenú im zákonom na určitom úseku štátnej správy. Samotný zákon o obecnom zriadení vo svojich ust. § 28 a 29 striktno terminologicky rozlišuje pôsobnosť obcí, ktorá na ne prešla z vtedajších štátnych orgánov (miestnych, mestských, okresných a národných výborov) od majetku obcí, nakladania a hospodárenia s ním, ktoré sú upravené osobitným zákonom - zákonom o majetku obcí. O tom, že okresné, krajské a im na roveň postavené národné výbory nespravovali majetok (nemali právo hospodárenia s majetkom) štátu, svedčí množstvo ustanovení zákona o lesoch a zákona č. 100/1977 Zb., ktoré sú úzko prepojené. Už so samotného názvu zákona č. 100/1977 Zb. vyplýva, že hospodárenie v lesoch a štátna správa lesného hospodárstva sú síce prepojené, ale dva odlišné pojmy. Súd demonštratívne vyššie citoval ust. § 2 a 3 zákona č. 100/1977 Zb., z ktorých je zjavné, že lesné hospodárske plány, podľa ktorých hospodárili štátne organizácie lesného hospodárstva, vypracovávali organizácie poverené vtedajším Ministerstvom lesného a vodného hospodárstva SSR a ministerstvo ich „len“ schvaľovalo. Z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o lesoch jednoznačne vyplýva, že správca, vlastník alebo užívateľ lesných pozemkov súhrnne ďalej v zákone označovaný už len ako užívateľ lesných pozemkov bol subjektom odlišným od orgánu štátnej správy lesného hospodárstva, pretože mu bol povinný zmenu v správe lesných pozemkov oznamovať. O tom, že pôsobnosť štátneho orgánu na určitom úseku štátnej správy treba odlišovať od správy majetku (pozemkov) a že užívatelia lesných pozemkov podľa zákona o lesoch, resp. štátne organizácie lesného hospodárstva boli a aj v súčasnosti (aj keď pod inými názvami) sú subjekty odlišne od orgánov štátnej správy lesného hospodárstva, svedčí aj vymedzenie kompetencií orgánov štátnej správy lesného hospodárstva uvedené v § 26 - 28 zákona č. 100/1977 Zb. Napr. orgány štátnej správy ukladali v zmysle § 26 ods. 1 písm. b) zákona č. 100/1977 Zb. opatrenia užívateľom lesných pozemkov podľa § 4 ods. 1 zákona o lesoch potrebné na ochranu a racionálne využívanie lesných pozemkov a lesných porastov. Ust. § 27 ods. 2 písm. b) a c) zákona č. 100/1977 Zb. vyslovene hovorí o tom, že krajské národné výbory sledovali hospodárenie v lesoch z hľadiska zabezpečovania funkcií lesov a z hľadiska rozvoja kraja a vyjadrovali sa ku koncepciám rozvoja lesného hospodárstva a schvaľovali podľa § 3 ods. 3 lesné hospodárske plány, kontrolovali ich dodržiavanie a povoľovali ich zmeny, teda sami v lesoch nehospodárili. Ust. § 30 zákona č. 100/1977 Zb. zverovalo orgánom štátnej správy lesov vykonávanie dozoru napr. nad tým, či užívatelia lesov hospodária v lesoch podľa lesných hospodárskych plánov. Len z tohto demonštratívneho výpočtu je zjavné, že orgány štátnej správy nemali právo hospodárenia, či užívania lesných pozemkov, hospodárenie len dozorovali a ukladali úlohy štátnym organizáciám lesného hospodárstva, resp. užívateľom lesných pozemkov. Z ust. § 28 ods. 2 a prílohy A a B zákona o obecnom zriadení, ako aj z vývoja právnej úpravy ustanovenia § 25 zákona č. 100/1977 Zb. navyše vyplýva, že na obce neprešla ani pôsobnosť orgánov štátnej správy lesného hospodárstva, táto zostala zverená štátnym orgánom odlišným od obce, ktorými boli postupne lesný úrad, oblastný lesný úrad a Ministerstvo lesného a vodného hospodárstva Slovenskej republiky, neskôr Ministerstvo pôdohospodárstva ako ústredný orgán štátnej správy lesného hospodárstva a poľovníctva a od 01.01.2004 do 31.12.2012 nimi boli obvodné lesné úrady, krajské lesné úrady a Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky ako ústredný orgán štátnej správy lesného hospodárstva a poľovníctva. Aj súčasný zákon č. 326/2005 Z.z. o lesoch v platnom znení striktno rozlišuje medzi správou lesného majetku (ôsmy diel) a štátnou správou lesného hospodárstva a štátnym dozorom v lesoch (jedenásty diel). Štátnou organizáciou lesného hospodárstva hospodáriacou na sporných lesných pozemkoch bol od 01.01.1976 do 31.12.1988 Lesný závod Rimavská Sobota, čo vyplýva z navrhovateľom predloženej evidenčnej časti lesného hospodárskeho plánu za roky 1976 - 1986 a popisu porastov a plánu hospodárskych opatrení za roky 1987 - 1996. Z potvrdenia Okresného úradu Rimavská Sobota zo dňa 08.04.2015 vyplýva, že od 01.01.1989 do 28.10.1999 na sporných lesných pozemkoch hospodárili STREDOSLOVENSKÉ LESY,

štátny podnik a od 29.10.1999 LESY Slovenskej republiky, štátny podnik. Z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: PŠ, vložka č.: XX/S E. U. Č.. XXX/S je evidentné, že LESY Slovenskej republiky, štátny podnik sú právnym nástupcom STREDOSLOVENSKÝCH LESOV, štátneho podniku. Táto právnická osoba (organizácia) bola zriadená zakladacou listinou vtedajšieho Ministerstva lesného a vodného hospodárstva a drevospracujúceho priemyslu SSR a jej právny nástupca LESY Slovenskej republiky vznikol na základe rozhodnutia Ministerstva pôdohospodárstva SR, č. 2795/1999-420 zo dňa 20. 4. 1999 a zakladacej listiny č. 5063/1999-420 zo dňa 23.6.1999 zlúčením viacerých štátnych podnikov vrátane STREDOSLOVENSKÝCH LESOV, štátneho podniku.

Na základe zápisov v pozemnoknižných vložkách možno uznať, že správa dotknutého lesného majetku bola minimálne do pozastavenia zápisov do pozemnoknižných vložiek v rukách Miestneho národného výboru F., právneho predchodcu mesta M., nakoľko nebol v tomto konaní preukázaný opak a teda dané zápisy sa považujú za pravdivé. Avšak na to, aby na štátne organizácie lesného hospodárstva prešla správa lesného národného majetku (a teda aj dotknutých lesných pozemkov) nebolo potrebné vydávať rozhodnutie tak, ako sa domnieva odporca, lebo táto správa na ne prešla zo zákona najneskôr do 01.01.1979 - ust. § 27 ods. 1 zákona o lesoch, je teda právne irelevantné, aký subjekt spravoval predmetné nehnuteľnosti predtým. Keďže sa však zápisy do pozemnoknižných vložiek v tom čase už nevykonávali, táto právna skutočnosť nebola do nich zaznamenaná. Povolenie výnimky na správu lesného národného majetku sa v zmysle § 11 ods. 3 zákona o lesoch vzťahovalo len na iné než štátne organizácie lesného hospodárstva, teda situácia je presne opačná, ako sa domnieva odporca. Ak by Miestny národný U. F., C.. Š. chcel, aby mu aj po 01.01.1978 zostalo zachované právo hospodárenia (správa lesného národného majetku), musel by on žiadať o výnimku ústredný štátny orgán lesného hospodárstva, a ak by tak neučinil, po 01.01.1979 by musel žiadať o súhlas s prevodom správy lesného národného majetku v zmysle § 11 ods. 4 zákona o lesoch. Vzhľadom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že ku dňu účinnosti zákona o obecnom zriadení, t.j. k 24.11.1990 už Miestny národný výbor F., C.. Š. právo hospodárenia so spornými lesnými pozemkami nemal, nebola splnená zákonná požiadavka § 2 ods. 1 zákona o majetku obcí, a teda mesto Tornaľa nemohlo nadobudnúť vlastnícke právo k predmetným lesným pozemkom. Okresný úrad Rimavská Sobota pri vyhotovovaní delimitačných protokolov vychádzal zo zápisov v pozemnoknižných vložkách, ktoré však nezodpovedali skutočnému stavu v zmysle zákona o lesoch, avšak nakoľko dovtedy nebola spochybnená správnosť týchto zápisov, považoval ich v zmysle § 70 katastrálneho zákona za pravdivé. V tomto konaní bol však preukázaný opak, a preto sa na zápisy v pozemnoknižných vložkách a následných LV, kde je zapísané vlastnícke právo v prospech odporcu už nemožno odvolávať ako na pravdivé. Neobstojí námietka odporcu, že navrhovateľ až do roku 2012 nenamietal, že je vlastníkom sporných lesných pozemkov, pretože vlastnícke právo sa nepremlčuje, nie je teda časovo limitované dovolávať sa ho.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len „OZ“) vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 129 OZ držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba. Držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

Podľa § 130 ods. 1 OZ, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 130 ods. 2 OZ, ak zákon neustanovuje inak, má oprávnený držiteľ rovnaké práva ako vlastník, najmä má tiež právo na plody a úžitky z veci po dobu oprávnenej držby.

Podľa § 132 ods. 1 OZ vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 134 ods. 1 oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 134 ods. 3 OZ do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa § 134 ods. 4 OZ pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

Ako už bolo uvedené vyššie, odporca nenadobudol vlastnícke právo k sporným lesným pozemkom na základe § 2 zákona o majetku obcí, nebol teda ich vlastníkom. Na základe chybného zápisu vlastníckeho práva v prospech odporcu však možno uznať jeho argumentáciu, že bol dobromyseľný v tom, že mu lesné pozemky patria a to najneskôr od roku 1996, kedy bolo jeho vlastnícke právo zapísané do katastra nehnuteľností. Avšak nakoľko sa jednalo o právny omyl, nebol vlastníkom, a keďže ním nebol, nemôže sa odvolávať na oprávnenia vlastníka podľa § 123 OZ, že bol oprávnený a nie povinný lesné pozemky držať, požívať z nich plody a úžitky, nakladať s lesnými pozemkami, či dať ich do užívania inému. Nemôže sa odvolávať ani na ust. § 130 ods. 2 OZ, pretože nebol ani držiteľom lesných pozemkov. Na to, aby bol držiteľom v zmysle 129 OZ, musel by s lesnými pozemkami nakladať ako s vlastnými, t.j. držiteľ je nie len oprávnený, ale dokonca povinný s vecou nakladať. Vyplyva to zo slovného spojenia „kto s vecou nakladá ako s vlastnou“, nie je tam uvedené, že stačí, aby s ňou mohol nakladať. Taktiež judikáty NS SR, na ktoré odporca v súvislosti s vydržaním poukazuje, nehovoria nič o tom, že na účely vydržania stačí, aby niekto mohol s vecou nakladať, ale že s ňou nakladá. V ust. § 130 ods. 2 OZ je síce uvedené, že oprávnený držiteľ má rovnaké práva ako vlastník, avšak práve ust. § 129 pri definícii držiteľa vyžaduje, aby toto oprávnenie nakladať s vecou aj realizoval, inak nie je držiteľom. Možno súhlasiť s tvrdením odporcu o jeho ospravedliteľnom právnom omyle a dobromyseľnosti o jeho vlastníckom práve, nemožno však súhlasiť, že bol držiteľom. Nepreukázal totiž, že by s lesnými pozemkami nakladal vo faktickom, či právnom zmysle, že by ich užíval, alebo dal do užívania inému, že by bral z nich plody a úžitky a pod. Naopak, navrhovateľ výpismi z lesných hospodárskych plánov a popisov porastov a plánov hospodárskych opatrení v spojení s prekryvom porastových a katastrálnych máp pre dotknuté lesné pozemky preukázal, že tieto on, resp. jeho právni predchodcovia užívali najneskôr od 01.01.1976, hospodárili na nich, brali z nich úžitky v podobe ťažby drevnej hmoty a pod. Navyše o skutočnosti, že navrhovateľ a nie odporca nakladal, hospodáril so spornými lesnými pozemkami svedčí aj žiadosť odporcu adresovaná navrhovateľovi o vydanie lesných pozemkov zo dňa 24.02.2012. Odporca neuviedol, na základe čoho mal dať do užívania navrhovateľovi lesné pozemky, neuviedol a nepredložil súdu o tom žiaden dôkaz, a preto aj vzhľadom na vyššie uvedené nemá súd za preukázané, že by navrhovateľ v rozhodnom období držal, užíval lesné pozemky na základe prejavu vôle odporcu, ale právo hospodárenia, užívania, správy lesného národného majetku vyplývalo pre právnych predchodcov navrhovateľa a pre navrhovateľa priamo zo zákona o lesoch. Nakoľko nie je splnená jedna z kumulatívnych zákonných podmienok pre vydržanie vlastníckeho práva odporcom uvedených v ust. § 134 OZ, a to držba lesných pozemkov odporcom, je právne bezvýznamné, že bol dobromyseľný v tom, že mu patria po dobu aspoň 10 rokov.

Vzhľadom na uvedené má súd za to, že vlastníkom vyššie uvedených lesných pozemkov je navrhovateľ, a preto žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Podľa § 151 ods. 1 veta prvá OSP o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 145 OSP účastníkovi, ktorému súd prizná náhradu trov konania, prizná aj náhradu trov predbežného opatrenia a zabezpečenia dôkazov.

O náhrade trov konania vo veci samej a konania o predbežnom opatrení na návrh navrhovateľa súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, nakoľko návrhu na začatie konania bolo vyhovené v plnom rozsahu, pripustená zmena návrhu nemala vplyv na posúdenie miery úspechu navrhovateľa, nakoľko musela byť účinná v dôsledku vykonania pozemkových úprav na dotknutých pozemkoch v priebehu konania a v dôsledku toho zmeny ich evidencie. Úspešnému navrhovateľovi súd priznal náhradu trov konania o predbežnom opatrení a konania vo veci samej spolu vo výške 6.919,54 Eur pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z. z.“) v znení účinnom do 30.06.2013 a od 01.07.2013 za nasledovné úkony právnej služby: I. úkony právnej služby v konaní o predbežnom opatrení vykonané v roku 2013 po 571,83 Eur:

- prevzatie a príprava zastúpenia
- návrh na nariadenie predbežného opatrenia

+ 2 x režijný paušál po 7,81 Eur;

II. úkony právnej služby v konaní vo veci samej vykonané v roku 2013 po 1.143,65 Eur:

- prevzatie a príprava zastúpenia vo veci samej
- písomné podanie na súd vo veci samej (návrh na začatie konania)

+ 2 x režijný paušál po 7,81 Eur;

III. úkony právnej služby vykonané v roku 2015 po 1.143,65 Eur

- účasť na pojednávaní dňa 26.03.2015
- účasť na pojednávaní dňa 09.04.2015

+ 2 x režijný paušál po 8,39 Eur;

t.j. 5.766,28 Eur + 20 % DPH.

Súd nepriznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za nasledovné uplatnené úkony právnej služby z dôvodu ich neúčelnosti, a to písomné podania vo veci samej - stanoviská k písomným vyjadreniam odporcu zo dňa 12.08.2013, 26.03.2015 vrátane zmeny návrhu na začatie konania, pretože súd nevyzýval navrhovateľa, aby sa vyjadril k písomným vyjadreniam odporcu vo veci, súd má povinnosť každé podanie protistrany doručiť druhému účastníkovi konania, aby mal možnosť sa s ním oboznámiť za účelom prípravy na súdne pojednávanie. Právne názory vyjadrené v stanoviskách (ktoré sa navyše v mnohom opakujú a zhodujú s právnymi názormi vyjadrenými v návrhu na začatie konania) mohol navrhovateľ vyjadriť priamo na súdnom pojednávaní. Písomná zmena návrhu na začatie konania nie je písomným podaním vo veci samej, je procesným úkonom, teda za daný úkon právnej služby odmena a režijný paušál advokátovi neprislúchajú. Navyše návrh na zmenu návrhu navrhovateľ opravil na pojednávaní dňa 26.03.2015, nakoľko v písomnom návrhu na zmenu pre k. ú. Starňa omylom uviedol LV č. 556, hoci sa jednalo o LV č. 199.

Pri určovaní základnej sadzby tarifnej odmeny za jednotlivé úkony právnej služby súd v zmysle uznesenia NS SR sp. zn. 5 M Cdo 17/2010 zo dňa 15.04.2011 a § 9 ods. 1 v spojení s § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. v znení účinnom do 30.06.2013 aj od 01.07.2013 vychádzal z hodnoty nehnuteľností, určenie vlastníckeho práva ku ktorým je predmetom tohto konania, uvedenej a doloženej navrhovateľom, ktorá činí spolu 360.832,10 Eur.

Povinnosť zaplatiť náhradu trov konania vo veci samej a konania o predbežnom opatrení k rukám právneho zástupcu navrhovateľa súd uložil odporcovi v súlade s ust. § 149 ods. 1 OSP.

Vzhľadom na uvedené a v súlade s citovanou právnou úpravou súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania v zmysle § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v platnom znení bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti prvého výroku tohto rozsudku. O povinnosti odporcu zaplatiť súdny poplatok z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia súd už rozhodovať nebude, nakoľko tento súdny poplatok bol odporcovi (síce predčasne) vyrubený uznesením tunajšieho súdu č. k. 3C/33/2013 - 74 zo dňa 17.07.2013 a zaplatený odporcom dňa 31.07.2013.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od doručenia tohto rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované, podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.